

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/274/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216218
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712216218.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrhy na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Návrhy v celom rozsahu **z a m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené písomné podania navrhovateľa zo dňa 21.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“, ktoré boli pôvodne vedené súdom pod spisovými značkami 12C/274/2012, 12C/276/2012, 12C/277/2012, 12C/278/2012, 12C/279/2012, 12C/280/2012, 12C/281/2012, 12C/286/2012, 12C/287/2012, 12C/294/2012, ktorými sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, keď zároveň rozhodol bez splnenia zákonných podmienok. Nakoľko predmetom vyššie označených konaní sú obdobné veci a účastníci konania sú v týchto konaniach totožní, súd rozhodol o spojení uvedených vecí na spoločné konanie, a to uznesením č.k. 12C/274/2012-14 zo dňa 28.01.2013, pričom tieto konania boli vedené tunajším súdom pod spisovou značkou 12C/274/2012.

Vo všetkých vyššie označených prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Z tohto dôvodu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil.

V konaní začatom pod sp. zn. 12C/274/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2 799,40 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 559,88 Eur.

Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti

povinnému Jánovi Baranovi, nar. 26.06.1982, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 11.10.2010 uznesením č.k. XXEr/XX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 17.02.2011), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 18.01.2010). Podľa žalobcu došlo zo strany súdu k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby, keď v príčinnej súvislosti s takýmto nesprávnym úradným postupom exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda vo výške 2 799,40 Eur, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 559,88 Eur, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 559,88 Eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/276/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 351,24 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 70,25 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému R. V.I., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04.03.2011 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 20.02.2012), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/277/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2 868,19 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 573,64 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému Y. F., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 20.06.2011 uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 18.10.2011), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 05.08.2010). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/278/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 6 244,83 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1 248,97 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému H. Y. H., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 01.03.2011 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 12.04.2011), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/279/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 372,46 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 274,49 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému Y. Y., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie až dňa 14.05.2010 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 16.08.2010), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 19.01.2010). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/280/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 2 232,09 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 446,42 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému N. Q., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 14.05.2010 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 05.08.2009), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol. Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/281/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 5 720,63 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1144,13 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému H. T., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19.05.2011 uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-X (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 26.09.2011), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 12.07.2010). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/286/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 390,82 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 278,16 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému E. S., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23.03.2012 uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 16.08.2010), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 07.11.2009). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/287/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 846,48 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 369,30 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému Y. Q., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 01.03.2011 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 12.04.2011), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 16.03.2010). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/294/2012 si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 248,74 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 249,75 Eur predstavujúcej 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému Y. F., W.. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou X. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.06.2010 uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX (žalobcom nesprávne uvádzaný dátum 05.10.2010), ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol (exekučné konanie sa začalo dňa 13.08.2009). Odôvodnenie žaloby žalobca postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/274/2012.

Žalovaný sa k žalobám vyjadril prostredníctvom písomného podania zo dňa 22.07.2013, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 26.07.2013. Žalovaný v ňom okrem iného poukázal na všeobecné zákonné podmienky za splnenia ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
vznik škody,
príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Podľa žalovaného nie je jasný predovšetkým titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta „nezákonné konania“ v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keď zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalobca uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia.

Vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní, žalovaný poukazuje na skutočnosť, že lehota 15 dní stanovená zákonodarcom na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry tak Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku a nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca neuviedol aké konkrétne kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu v súvislosti s prietahmi, ktoré mal v konaní spôsobiť súd, nakoľko žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti a teda, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Podľa žalovaného preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov v kontexte ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinnom od 01.01.2013 (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“).

Rovnako tak žalovaný poukázal na to, že z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, okrem iného vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaný zdôraznil, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že v tomto prípade sa jedná o predčasne uplatnený nárok na súde.

K namietanému nesprávnemu úradnému postupu súdu spočívajúcemu v zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žalovaný uvádza, že takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V kontexte § 6 ods. 1 uvedeného zákona sa v danom prípade nemôže jednať ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nakoľko nezákonnosť nebola konštatovaná príslušným orgánom. K námietke žalobcu, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, žalovaný uvádza, že v zmysle uznesenia ústavného súdu SR z 3.marca 2011, č. k. IV. Ú. XX/XXXX-XX, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. XCdo/XXX/XXXX, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26.septembra 2011 sp. zn. X Z. a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.marca 2011 sp. zn. XCdo/XXX/XXXX, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa ako aj preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu,

v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si žalobca uplatňuje, možno podľa žalovaného považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá podľa jeho názoru nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní. Podľa vyjadrenia žalovaného žalobca nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávky od dlžníkov žalobcu a tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu žalovaný upriamil pozornosť na ustanovenie § 17 ods. 2 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci s tým konštatovaním, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní právne irelevantné, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. XXCdo XXX/XXXX). Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podľa žalovaného podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumovou úvahou. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na nutnosť preukázania toho, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadost'uchinením v rámci uplatňovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, k čomu zo strany žalobcu taktiež nedošlo. Na základe uvedených skutočností má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by bolo dôvodné poskytovať jej relutárnu náhradu.

Podľa žalovaného nie je možné opomenúť ani povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutočnosťami uvádzanými v odôvodnení podaného návrhu a oboznámením sa s obsahom exekučných spisov vedených tunajším súdom v dotknutých konaniach a zistil tento skutkový stav:

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 18.01.2012 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému R. F., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 30.11.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 02.02.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XX/XXXX-XX zo dňa 11.10.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.02.2011.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 14.01.2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému R. V., W..XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XXXX zo dňa 27.10.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 04.02.2011. Okresný súd uznesením

č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 04.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2014.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 05.08.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 14.10.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 20.06.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 19.01.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. Y., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 12.10.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 02.02.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 14.05.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2010.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 22.03.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. H., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 13.01.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 26.04.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 01.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici predmetné uznesenie tunajšieho súdu zrušil uznesením č.k. XCoE/XXX/XXXX-XX zo dňa 30.12.2011.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 16.07.2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N. Q., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 09.06.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 16.09.2009. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 14.05.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2010.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 12.07.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému H. T., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 26.04.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 25.08.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-X zo dňa 19.05.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2011.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. S., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 25.06.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 07.11.2009. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 23.03.2012 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2012.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 16.03.2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. Q.,

W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 13.01.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 26.04.2010. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 01.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2011.

V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. XXEr/XXX/XXXX podal žalobca v postavení oprávneného dňa 13.08.2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F., W.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. L. XXXXX/XX zo dňa 25.06.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 25.09.2009. Okresný súd uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 21.06.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2011.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania vo veci v kontexte s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel súd k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, kde je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Na tomto mieste musí súd zdôrazniť aj tú skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je vo výlučnej kompetencii Ústavného súdu SR, ktorý túto otázku, aj s odkazom na jeho ustálenú judikaturu, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu vychádzajúc pritom z kritérií ako zložitost' vecí, správanie účastníka konania a samotný postup súdu. V nadväznosti na uvedené potom platí, že v kompetencii súdu v rámci konania o náhradu škody podľa vyššie citovaného zákona nie je preskúmavanie súdneho konania z hľadiska existencie prieťahov v konaní, ktoré by odôvodňovali priznanie nárokov uplatnených podľa uvedeného zákona, nakoľko to prináleží iba Ústavnému súdu SR na podklade ústavnej sťažnosti resp. predsedovi súdu na podklade sťažnosti účastníka konania na prieťahy v konaní. V prípade opačného výkladu by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené súčasne preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov v konaní. Záverom súd dodáva, že v tomto konaní súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci došlo k prieťahom.

Základnými zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú: a.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, b.) vznik škody a c.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je uvedeným zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 predmetného zákona nemožno zbaviť. Z uvedeného potom vyplýva, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie (úmysel resp. nedbanlivosť), ale postačuje preukázanie skutočnosti, že vzniknutá škoda je výsledkom činnosti príslušného štátneho orgánu. Ústavný základ tejto

zodpovednosti je koncipovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Ďalej platí, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nie iba sprostredkovaný. V nadväznosti na to treba podotknúť, že pri zisťovaní existencie príčinnej súvislosti je žiaduce upriamiť pozornosť na skúmanie toho, či v rámci skutočností prichádzajúcich v danom prípade do úvahy ako príčina škody existuje taká skutočnosť, s ktorou zákonodarca spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať potom za následok vznik zodpovednosti podľa citovaného zákona iba vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. A teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim t. j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Nakoľko súd dospel k jednoznačnému záveru, že na strane žalovaného, ktorý v danom prípade konal prostredníctvom exekučného súdu, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu majúceho za následok vznik škody, má súd za to, že v danej veci neexistuje ani právny základ a síce zodpovednosť odporcu za škodu, v dôsledku čoho sa súd nezaoberal tak výškou škody ako aj majetkovej ujmy uplatňovanej žalobcom.

Podobne, s analogickým odôvodnením súd zamietol nároky žalobcu aj v ostatných desiatich veciach spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 12C/274//2012. Dôvody súdneho rozhodnutia sú identické a právna argumentácia totožná s argumentáciou produkovanou/uvádzanou vo veci žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 12C/274/2012. Vzhľadom k tomu, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody ani v týchto prípadoch, súd žalobu zamietol aj v spojených veciach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko však zo súdneho spisu sp. zn. 12C/274/2012 má súd za preukázané, že žalovanému žiadne trov konania nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Dňa 05.11.2015 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu podanie zo dňa 05.11.2015, označené ako „Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a prejudiciálnej otázky v konaní“, ktorým žiadal zrušiť nariadené pojednávanie, ktorého termín bol vytyčený na deň 20.11.2015 o 09:00 hod. na Okresnom súde Zvolen, a to až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Navrhovateľ nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania veci vylúčení. Navrhovateľ má za to, že sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen a rozhodnutie krajského súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávne a zakladajúce zásah do jeho základných práv. Navrhovateľ zároveň uviedol, že vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 Ústavy SR, v konaní o ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Navrhovateľ preto navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 12C/274/2012 prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci nevyvylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci na Okresnom súde Zvolen.

Navrhovateľ k svojmu návrhu na prerušenie konania priložil aj ústavnú sťažnosť zo dňa 05.11.2015, v ktorej ako sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, tj. právo na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tj. právo na nestranný súd zriadený zákonom, do ktorých malo byť zasiahnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XXNcC/XXX/XXXX zo dňa 15.10.2012 tak, že ponechal Okresnému súdu Zvolen možnosť rozhodovať vo veci sťažovateľa tým, že nevylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 12C/274/2012.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. je súd povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci navrhovateľ návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevylúčení sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné vyčkať na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Súd má za to, že konanie o uvedenej ústavnej sťažnosti nie je konaním, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, resp. že by dokonca od jej vyriešenia priamo závisel výsledok sporu vo veci samej. To, či a ktorý sudca Okresného súdu Zvolen je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. vyriešil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený a to tak, že vo svojich príslušných rozhodnutiach konštatoval, že pochybnosť o nezaujatosti môže existovať len u sudcu, ktorý sa prípadne podieľal alebo mohol podieľať na procese a rozhodovaní v konkrétnej veci, v ktorej mala navrhovateľovi vzniknúť ním tvrdená a uplatňovaná škoda z titulu nesprávneho úradného postupu. V predmetných veciach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, dospel nadriadený súd k záveru, že dôvodná pochybnosť o nezaujatosti sudcu môže vzniknúť len vtedy, ak by vo veci o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy rozhodoval sudca, ktorý bol zákonným sudcom v exekučnom konaní, od postupu v ktorom si navrhovateľ nárok odvodzuje. Vychádzajúc z týchto úvah nadriadený súd z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu, ktorý konal v príslušných exekučných veciach.

V zmysle vyššie uvedeného tunajší súd uzavrel, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Rovnako neexistuje ani dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie Ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach, napr. sp. zn. I. Ú. XX/XXXX zo dňa 06.02.2013, resp. I. Ú. XX/XXXX zo dňa 13.02.2013. Uvedenými uzneseniami Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania

veci na návrh navrhovateľa, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Keďže v prejednávanej veci neboli zistené podmienky pre prerušenie konania vyžadované ust. § 109 O.s.p., rozhodol súd tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Dňa 05.11.2015 navrhovateľ súdu doručil návrh na prerušenie konania zo dňa 05.11.2015, ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. XC/X/XXXX konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ide o nasledovné otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?
2. V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?
3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?
4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok má podľa navrhovateľa pre ďalší priebeh konania a rozhodnutie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 12C/274/2012 zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Na základe uvedených dôvodov navrhol navrhovateľ konanie sp. zn. 12C/274/2012 prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru tunajšieho súdu v konaní, ktoré je vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. XC/X/XXXX sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vo veci samej. A to, ani pokiaľ ide o dotknuté vnútroštátne konanie vedené Okresným súdom Prešov, ktorého predmet, ale aj okruh účastníkov je odlišný od konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/274/2012. Rovnako podľa názoru súdu ani konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré mali byť podľa tvrdenia navrhovateľa v rámci predmetného vnútroštátneho konania Okresným súdom Prešov Súdneho dvoru položené nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci samej.

Povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete článku 267 ZFEÚ. Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu unijného práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka unijného práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad unijného práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti), teda, musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdneho dvoru

nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku hypotetickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanej spore. Účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdneho dvora spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdny dvorom pri výklade práva EÚ. Konanie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je založené na delbe úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom. Je vecou len vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor, a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozsudku o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozsudku vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdny dvor (porov. napr. nález ÚS SR č.k. II. Ú. XXX/XXXX-XX zo dňa 18.04.2012).

Nakoľko v konaní sp. zn. 12C/274/2012 pre rozhodnutie súdu vo veci samej nevystala potreba aplikácie unijného práva, v dôsledku toho nemohla v predmetnom konaní nastať ani potreba výkladu unijného práva. Z uvedeného dôvodu tunajší súd nemal dôvod položiť Súdny dvor prejudiciálne otázky ohľadom výkladu unijného práva, a z rovnakého dôvodu nemá ani dôvod na prerušenie konania na základe toho, že pred Súdny dvorom podľa tvrdenia navrhovateľa prebieha konanie o prejudiciálnych otázkach, odpoveď na ktoré podá Súdny dvor pre účely rozhodnutia v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. XC/X/XXXX. Na základe uvedeného, súd návrh navrhovateľa zo dňa 25.09.2015, ktorým žiadal konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, ako v plnom rozsahu nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
- 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- 9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
- 10) bol odvolacím súdom schválený zmier

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).